

saa deres eget Standpunkt. Jeg har læst Rækken af Ændringsforslag igennem flere Gange for at finde de Konservatives positive Indsats, det er mig ikke muligt at finde den. Der findes intet om det konservative Partis Standpunkt. Jo, der findes nogle ganske ligegyldige Ord i Betænkningen, men man har vel vogtet sig for at bringe noget i Forslag. Derom kan det konservative Parti ikke samle sig.

Et Forslag, der udtrykker det konservative Partis Erhvervsstandpunkt, er simpelt hen en Umulighed at opstille for det konservative Parti i den Sammensætning, det har. Vidunderkuren Told, som man nu har rejst rundt med et Par Aar, den vover man simpelt hen ikke at stille noget som helst Forslag om. Man taler, og man skriver nogle ligegyldige Ord i Betænkningen, men Forslag? Ikke en Antydning. I Fjor overlod man det til Landstinget at gøre et famlende Forsøg paa at formulere noget, som ved nærmere Eftersyn viste sig at være temmelig umuligt. I Aar vover man sig overhovedet ikke ud paa den vilde Bane, som Toldforslags Udarbejdelse er.

Men naturligvis, der kunde være den Omstændighed, som jeg før hørte en æret Taler omtale, af det konservative Parti ikke selv evnede at udarbejde saadanne Forslag. Det er slet ikke nogen Underkendelse at dets Evne, det er meget rimeligt, at man paa saadanne Omraader trænger til Hjælp fra Administrationen. Men denne Hjælp har man aldeles ikke paakaldt. Selvfølgelig kunde det konservative Parti have faaet Assistance af de Toldembedsmænd, som er vante til at sysle med disse Problemer, og som paa staaende Fod kunde have sagt dem, hvor meget eller hvor lidt det drejer sig om i Beskyttelse eller Ikke-Beskyttelse. Nej, de Konservative skulde nok vogte sig, de skulde ikke have noget af det, de skulde ikke have at vide, hvordan saadanne Forslag kunde formuleres, for saa kunde Partiet blive hængende ved dem, og det var aldeles ikke Partiets Mening.

De Konservatives Standpunkt er klart nok, det er at svinge Erhvervene paa ny, som de har gjort det den ene Gang efter den anden. Kun til Rigsdagsudvalg, til Forhandlinger strækker de sig, de vil forhandle som Erhvervs spørgsmål. Men jeg tror, at Erhvervene, Industrien, Haandværkerne og de industridrivende har faaet tilstrækkeligt af Forhandlinger og af overflødige Ord, nu er det ikke Forhandlinger, men Handlinger, de venter paa.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa

mange Enkeltheder i den foreliggende Betænkning eller Ændringsforslagsliste. Kun maa jeg sige et Par Ord om det radikale Partis Standpunkt. Man har givet et Ultimatum paa visse Hovedpunkter, og det har vi ikke kunnet tiltræde. Man har fastholdt, at et stort Udvalg, hvori 2—3 Arbejdere skulde have Sæde overfor en lille Snæs Repræsentanter for andre Samfundsklasser, skulde kunne tvinge Lønnedsættelser igennem som Betingelse for, at der kunde ydes Tilskud til Industrien. Dette har vi fornuftigvis ikke kunnet tiltræde. Efter at Arbejderne i det nu snart forløbne Aar har faaet 17 pCt.s Lønnedsættelse, vilde jeg for mit Vedkommende anse det for et Forræderi at gaa med til en saadan Bemyndigelse for et Udvalg, i hvilket Arbejderne var et saa forsvindende Mindretal. Og selv de 3 Mill. Kr., der stillede i Udsigt for at friste os til dette Skridt, har altsaa ikke kunnet friste os.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nævnte, at man ikke havde indskrænket sig til at foreslaa de 3 Mill. Kr. som Ydelse af Tilskud til Industrien, men ogsaa havde stillet Forslag, hvorefter større Beløb efterhaanden skulde kunne ydes. Jeg takker for den imødekommende Holdning, som blot havde den Mangel, at der ingen Penge var til en videre Imødekommen. Der var ikke en Skilling dertil, de 3 Mill. Kr. var der ikke en Gang. Der er ved de stillede Ændringsforslag 6 Mill. Kr. til Raadighed til Anvendelse overfor 8 Mill. Kr.s Udgifter; der mangler altsaa endog 2 Mill. Kr., hvis Tilskuddene alle kommer til Anvendelse (*Dahlgaard*: Det passer ikke!). Jeg beklager, at det ikke passer; men hidtil har det i alt Fald passet. Der mangler altsaa noget i det Beløb, der er til Raadighed, og hvis man stiller større Beløb i Udsigt, mangler man ganske Pengene til disse større Beløb.

Der findes ogsaa i det Standpunkt, det radikale Venstre har indtaget, andre væsentlige Forringelser, navnlig paa det Punkt, der angaar de offentlige Arbejder; og naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard altsaa her har talt imod Tilskud ud fra den Betragtning, at hele Sagen var uprovet, og at det, man fra radikal Side vilde, foreløbig var at stille disse 3 Mill. Kr. til Raadighed for et Forsøg, saa maa jeg dog hertil sige, at om end jeg nødtvungen lod mig slæbe med til de 3 Millioner som Forsøg i Fjor, saa foreligger der ingen Nødvendighed for at gentage det i Aar; thi Forholdene er, som alle ved, forværret betydeligt siden i Fjor, og medens der i Fjor kunde være Mening i at gøre et Forsøg med 3 Millioner i Haab om, at man da meget snart kunde komme